

PERIÓDICH REGIONALISTA INDEPENDENT,
de Literatura, Art, Montepios, Varietats,
Noticias y Anuncis

Direcció: VILADOMAT, 164, 4.^{rt} - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.

SUSCRIPCIÓ:—Barcelona, UNA pesseta trimestre: fora, 1'50. — Un número sol, 10 céntims

La Tramontana és un periódich que llejim totes las setmanas. Tenim motius pera pensarnos que algú de la seva Redacció llejeix *LO TEATRO CATALÀ*.

Per 'xo estranyem no haver rebut la contestació que li demanábam en l'article *La palla, la viga y la llana*. Sabem que no t'è deber de donarla; però creyem que una pregunta mereix una resposta.

Veyam si la enviará.

Si la remet, be; si no... també ferem nostra via.

REPARACIÓ DEGUDA

Ja vam dir en lo número passat que la esperábam, y en efecte ha vingut.

Era increible que 'l Govern se mostrés sòrt en anular la insensata disposició de la Direcció de Correus y Telégrafos (ó de Comunicacions) privant l'ús de la llengua catalana á l'utilisar lo teléfono.

No podía prosperar tan gran absurdo, y no ha prosperar.

Lo ministre de la Governació y 'l President de'l Govern han complert bè: revocant la ordre de prohibició han donat la satisfacció desitjada, la que precisaba donar'hi.

Lo Govern que estava obsequiant en Madrit á la regió mes important de Espanya en las personas de'l verdader poble catalá, en los senzills y morigerats obrers de casa nostra, en los aprofitats deixebles de Clavè, en los coristas de distints partits que entre tots constitueixen una forsa viva de'l regionalisme sá, no podía deixar que ni un sol jorn se atentés á la dignitat de tots nosaltres.

No podía consentir que la nació portuguesa, part intregant de la península ibérica y en altre temps regió espanyola si ara estat independent després de la patria que tenim los espanyols, sigués de millor condició que Catalunya, poguent usar en l'invent telefónich son idioma extranger, mentres no s'admetia que s'utilisés lo catalá, tan espanyol com lo de la regió castellana avuy dominadora de las altras.

Tant hauria valgut que, s' digués: «volem usar vos-

tre llenguatge? Fea com va fèr Portugal, declarantse independents, extrangeriseuvos.»

Y això 'ls bons catalans no ho ferem may, porque estimem la regió nostra; volem sa autonomia, 'l respecte á sos drets, justicia en lo que per ella demana; mes també, com espanyols, volem pertányer á la gran nacionalitat espanyola que no és pas per cert la sola nacionalitat castellana.

Queda, donchs, atesa la reclamació y la protesta unánime y queda en bon lloch lo Govern que ha satisfet promptement la opinió pública.

Però s'ha de pensar que lò succehit ara és la repetició d'un exabrupte, y que 'ls catalans no hem de estar sempre, en aquet punt delicadíssim, subjectes a'l capritxo ó á la voluntat de qualsevol satélite de'l Poder executiu que forja 'l llamp desde Madrit.

Es de necessitat imperiosa, absoluta y apremiant, que no puga venir un nou atropello, cosa que, per fortuna, ja han vist alguns de nostres representants en Corts.

Cert és que la Constitució és clara y categórica dient que tots los espanyols som lliures d'expressar nostre pensament de paraula, per escrit, per medi de la imprenta ó altres procediments: es dir, que podem parlar y escriurer en catalá: cert és que, disposantho la Constitució, cap mes lley ni cap ordre pót privarho.

No obstant, n'hi ha que fan la trabeta á la Constitució vigent de l'Estat.

Això no ha de sèr: és un punt que s'ha d'aclarir; és una base que s'ha de deixar ben fonamentada; y com que 's pót y 's déu procurar que 's consolidi de'l tot y per sempre aquet fonament, aplaudím de veras la resolució de gran número de nostres diputats y senadors—presa en una junta á la qual n'hi han acodit de diferents opinions políticas,—de treballar pera obtenir una lley favorable á las ideas regionalistas en lò que las afecta mes essencialment, això és, en l'ús públich y particular de 'ls idiomas respectius.

Bona ocasió 's presenta per' lograrho: unéixinse tots los senadors y diputats de las regions, y no cal daptar que si interpretan ells per sa part la verdadera aspiració de 'ls pobles, com ab sa enérgica y viril

protesta l' ha comprès ara la premsa; si fouent en un lo desitj general de tots los electors qual representació els oster tan; si 's presentan compactes sense rancúnias de partit; si 's recordan que tenen obligació de no consentir que 's paga ofegar may mes la veu de 'l cor ab que milions d' espanyols expressem nostres pensaments, la lley se farà, y será bona, y ab ella 's lográ un gran bè pèra la causa regional.

Convè, donchs, aprofitar la ocasió: ja que ha amensat tempestat y gracias á 'l vent de 'l regionalisme s' ha desfet la turbonada, aprofitemnos, y ara qu' ès hora, treballin cada hu per lò que li pertoca 'ls representants de 's districtes ahont está encarnat l' esperit regional, segurs de que, si no desmayan, alcansarán la lley indispensable é importantísima que vindrá á sèr la reparació deguda á repetidas ofensas, lley que vindrá á sèr també muralla sólida desde ahont se defensará la bondat de las ideas que han de retornarnos las tan anyoradas llibertats y la autonomia per la qual suspira la patria catalana.

P. DE R.

Revista teatral

Tivoli.—Dissapte passat tingué lloch l' estreno de la sarsuela de 's Srs Roure y Comella, titulada: *Matrimoniais á Montserrat ó Buscant la perduda*.

Lo treball de 'l Sr Roure 's distingeix per lò bromista. No hi ha res mes; pero ¡quina bromal! Aquella obra va be, está indicada, per' representarse en reunions particulars 'hont los que hi van ja saben de quin mal han de morir; pero may en un teatro públich, en lo que 's deu respecte y consideració á aquell que paga.

La música té tendencias que nossaltres aplaudim, aixó es, catalanisantla fent sentir cansons poplars de nostra terra.

Pero ¿creu 'l Sr. Comella que és en aquell temps que s' ha de portar *La filla de 'l marxant*? ¿No queda desfigurada també la bellíssima y original melodia de la cansó *Lo dia de S. Cristofol*, cantada tal cóm ell la fa cantar?

Aquesta és la única censura que hem de formular respecte 'l treball de 'l Sr. Comella, ja que alterant lo temps, descompón per complert lo valor melódich de la cansó.

En lo demés, algunas vegadas deixa d' ésser original, per recordar composicions de mólt éxit que tothom recorda. Altras no diu res; pero sempre presenta una orquestació trivial ab vulgars efectes.

Lò que mes sobressurt és la romanseta corejada de 's mariners.

L' execució, bona.

Eldorado.—Ab la funció de la nit de 'l diumenge 's despedí la companyia Palmada.

Lo públich demostrá sas simpatias despedint ab aplausos á tots los artistas que la componian.

Granvia.—La companyia ha suferit modificacions havent sigut ajustada la simpática tiple Sofia Romero.

S' ha representat *Lo somni de la Ignoscencia* que á 'l Sr. Montero deu molta part de la popularitat que ha lograt.

En *Mam'selle Nitouche* s' hi lluheix la Srta Romero, qui s' ha vist ben secundada pe 'ls demés artistas.

També en *La Maja* ha reaparegut lo tenor cómich Sr. Miró qui en altres temporadas se feu popular en aquet teatro.—A.

Moratín (Gracia).—Lo dia 30 de 'l mes passat va inaugurarse en aquet teatro la temporada d' estiu ab una

companyia molt recomanable que dirigeix l' aplaudit actor D. Jaume Martí. Las obras escullidas foren lo drama *Mancha que limpia* y la pessa *Vots són trunfos*, que obtingueren abduas un desempenyo mólt acertat.

L' acreditada banda de la Casa provincial de Caritat amenisá 'ls intermedis, executant preciosas pessas en los jardins.

Un drama, una pessa y música á la fresca: ¿que més se vol per un ral?—P.

SOLUTACIÓ

Als cors de Clavé ab motiu de sa visita á Madrid en Maig de 1906.

Dende Catalunya bella,
á esta terra de Castilla
en bon hora haveu vengut:
deixeu que una veu germana,
en la parla valenciana
vos diga coral: ¡Salut!

Salut, fills de l' armonia,
que teniu la poesia
arrelada en vostres cors;
semblen vostres cansonetes,
papallones, oranetes,
estrelles, perles y flors.

Salut, fills de Catalunya,
que l'ausencia may allunya
el amor que li teniu:
vosaltres ab les arts nobles,
de la il·lustració dels pobles
esteu sent eixemple viu.

Vosaltres que, per gloria
de vostra artistica historia,
sou del progrés los cantors,
passejant la barretina,
de la llengua llemosina
son també 'ls nous trovadors.

Amor, patria y fe es lo vera
lema que vostra senyera
escrit té'n los seus escuts;
perque Catalunya es temple
de patriotisme y eixemple
de les mes altes virtuts.

Honrats fills de la galana
noble terra catalana,
que á Castilla hau aplegat;
Castella, fent d'amor llastos,
vos acull en los seus braros,
en proba de germandat.

J. F. SANMARTÍN Y AGUIRRE.

Madrid 24 de Maig.

(De *El Heraldo*)

Clausura de la Exposició de Plantas y Flores

DE L' ATENEO OBRER, DE GRACIA

Tanta ó mes importancia que la Exposició va tenir l' acte ab que 's va donar per acabada, qual acte 's va celebrar diumenje passat á las 5 de la tarde en lo saló de sessions de la Casa Consistorial de la vehina vila.

La concurrencia era distingida y mólt numerosa quant se va presentar la Comissió oficial á ocupar son lloch de preferencia.

Oberta la sessió, va llegirse un ofici de 'l Sr. Gobernador civil y á continuació 'l Sr. Esteve, secretari de l' Ateneo, va llegir una magnífica memoria explicant com va nàixer la idea de celebrar dit Certamen, deguda á la iniciativa de 'l jove President de la Secció d' Arts y Oficis D. Joan Soler y Sánchez, quinas dificultats s' hi presentaren, com foren vensudas, la protecció que trobá la Junta organitzadora, los desenganys que va tenir, exposat tot ab galana forma y destacant en tot l' escrit conceptes

elevats que fan de 'l document un bon treball digne de l'aplaus ab que va sèr rebut.

Va parlar á continuació D. Antón Torrents y Monner, demostrant la importància de actes de semblant naturalesa, y acabá son discurs ab brillants párrafos pera demostrar que Espanya mereix sèr tinguda com la primera entre las nacions civilizadas y enalint com se mereix á 'l Ateneo obrer per la festa de las flors que ab éxit havia organísat.

Acte seguit se doná compte de 'l fallo de 'l Jurat, y després s' adelanta 'l primer tinent d' alcalde Sr. Derch, expressant en un magnífich discurs plé de oportunas observacions, lò que són de alabar en societats d' obrers las ideas y obras de bon gust y de verdadera utilitat que tant enalteixen á las corporacions que las organísan.

Lo Sr. Derch tingué frases de gran trascendencia, y per' fèr veurer la utilitat de 'l Certamen citá l' exemple de dos promesos pobres pero animosos, á 'ls que la carencia de recursos no espanta per' casarse.

«Són pobres—digué 'l Sr. Derch;—pero ell treballant y ella estalviant molt, á copia de temps logran tenir alguna cosa; á 'l revés d' aquells que imbuïts per l' orgull, no 's resolen á casarse si no tenen lo suficient per bon parament de casa. Aquets no van be: mentres que 'ls altres, si no han pogut adquirir mes que pocs mobles senzills, ab lo treball de 'l nuvi y la economia de la nuvia obtenen lo necessari per comprarne mes y de mes preu, y constituïxen una familia.»

Aixís ho ha fet 'l Ateneo: no s' ha espantat devant la falta de medis per' unirse ab la industria de las plantas y las flors, y ha establert lo maridatge; y si de moment ha mostrat senzills y modestas joyas en las salas de exposició, ha fet un gran pás per' celebrar un altr' any certamen de mes importància, lò que no succehiria si se hagués espantat per no poguer presentarse ab un major grau de llulliment.

Felicitant á 'l Ateneo, á la Secció d' Arts y Oficis, á 'l Jurat, á 'ls expositors tots y singularment á 'ls premiats, y per fi á la concurrència, 'l Sr. Derch va acabar la seva peroració en mitj de grans aplausos.

Va fèrse després la entrega de 'ls premis, y ans d' acabar va aixecarse 'l President—que ho èra el Diputat provincial D. Joseph Espinós,—qui ab fácil paraula va recomanar á 'ls obrers de 'l Ateneo que segueixin lo camí emprès per la societat de que forman part; puig l' amor á la instrucció y á las cosas bellas de la naturalesa contribuirá millor á la felicitat y benestar de 'ls menestrals que no pas las fatals ideas de certas utópicas escolas ahont sols hi troban la desgracia y 'l mal viurer.

Lo Sr. Espinós ab son discurs va estar oportuníssim y eloqüent, 'sent unánimament aplaudit.

Aixís va acabar l' acte de la clausura de aqueixa Exposició que ha estat verament important, y que pe 'ls elements y l' apoyo que ha abtingut, haurá estat un falaguer pressagi per' quant n' organísi un'altra 'l Ateneo, que des d' avuy té un nou títol per' mereixer, com mereix ja, la protecció de las classes acomodadas y de las Autoritats.

J. P

Secció de Montepíos

Hem vist un altre projecte que será presentat á la Junta directiva de la *Unión y defensa de los Montepios*.

Aqueixa Junta per ara no dona senyals de vida, puig no s' ha reunit per ocuparse de 'l projecte que té en son poder.

Per sort hi ha Directors de montes adherits que, desitjosos de que 's fassi lo que convé, procuran y procuraran que la Directiva no estiga tan apática com fins ara.

—En la sessió que dissapte passat va celebrar la Junta de Govern de 'l *Montepio Catala*, va accedirse á admétre una numerosa agrupació d' aspirants presentats per D. Anton Espinosa; 's va acceptar la renuncia de 'l vocal D. Jaume Molgosa, fundada en motius reglamentaris; va nombrarse per' substituir á dit senyor fins á la Junta General á l' associat D. Gregori González Serrano, y 's va resódrer la creació de Sucursals en Las Corts y San Gervasi, estant la primera á càrrech de D. Francisco Dòls y la segona confiada á D. Joaquín Maria Constans.

També va sèr nombrat Delegat de Gracia l' associat D. Anton Altés.

Ab los referits acorts, dit Montepio tindrà un augment de mes de cent individuos.

Dissapte publicarem los noms de 'ls ingressats desde Janer darrer.

Comunicat

Per consideració á 'ls firmants, publiquem lo document que segueix:

«El Comité ejecutivo de los Autores y Maestros compositores españoles B. L. M. al Sr. Director de Lo TEATRO CATALA y le ruega que se sirva insertar en el periódico que tan dignamente dirige, la adjunta **protesta**, anticipándole por este favor las gracias más expresivas.

José Echegaray, Miguel Ramos Carrión, Ruperto Chapi, Manuel Nieto y José Feliu y Codina aprovechan esta ocasión para ofrecerle la seguridad de su consideración más distinguida.

PROTESTA

de los autores y maestros compositores españoles.

Muy señor mio y de toda nuestra consideración: El hecho, realizado en San Sebastián por una compañía dramática, de representar la comedia *Maria del Carmen* sin el permiso de su autor y simulando un ensayo general con asistencia de todos los espectadores que habían acudido para ver otra obra, nos obliga á molestar la atención del público y á poner en claro un concepto erróneo respecto á la intervención que en el otorgamiento de permisos para la ejecución de las obras teatrales se atribuye á los edictores.

Estos no son, generalmente, sino administradores del autor, y cumplen las órdenes de éste lo mismo cuando autorizan que cuando prohíben.

Nos importa mucho hacerlo constar así para que las empresas teatrales respeten como deben el derecho inquestionable del autor en cuanto se refiere á sus obras, y para que no se ignore por quien tiene obligación de saberlo, que cuantas medidas se adopten, lo mismo para precaver que para remediar ciertos abusos, proceden siempre de acuerdo tomado por los autores.

Aprovechan éstos la ocasión presente para protestar con la mayor energia contra el hecho inculcable antes citado, y manifiestan su decisión de defender sus derechos por cuantos medios les conceden las leyes.

Agradeciendo á usted la inserción de estas líneas, quedan suyos afectísimos seguros servidores q. b. s. m.

Manuel F. Caballero.—Ruperto Chapi.—Miguel Ramos Carrión.—José Echegaray.—Felipe Pérez y González.—Vital Aza.—Eduardo de Lustonó.—Manuel Nieto.—Juan José Herranz.—Valentín Gómez.—Joaquín Dicienta.—Javier de Burgos.—Vicente Colorado.—Miguel Echegaray.—Tomás Bretón.—Mariano de Vela y Maestro.—Félix González Llana.—Leopoldo Cano.—Eugenio Sellés.—Ricardo de la Vega.—José Feliu y Codina.—Francisco Flores García.—Benito Pérez Galdós.—Angel Rubio.—Eduardo Navarro Gonzalvo.—Sinesio Delgado.—Eusebio Sierra.—Joaquín Valverde (padre é hijo).—
(Siguen las firmas.)

Madrid 11 de Mayo de 1896.»

Reunions particulars

TEATRO LOPE DE VEGA (*Assiatic.*)—Benefici Taltabull-Soriano).—Brillant aspecte y un plé colossal oferta dissapte passat la sala d' aqueix teatro, haventhi gran número de las elegants, bonicas y simpáticas noyas de la barriada que ab satisfacció ostentaban los poms de flors ab que foren obsequiadas á l' entrar.

La part dramática va anar regular, sobressurtint la dama Sra Ariamonte, que te inteligencia y sab dir, y 'l Sr. Gisbert. Los demés, regulars. Be 'l Sr. Soriano, encara que altrás vegadas nos havia agradat mes en la pessa *Matasiete y espanta ocho*.

De la part musical podem dir que 'ls Srs. Serrat, Taltabuull y Pons van probar sas bonas qualitats artísticas, obtenint justos aplausos.—S. SALA.

Saló de descans

—Estem en època de moviment artístich. En proba de això podem dir que part de 'ls artistes de Novedats han format un numerós contingut d'actrius y actors que actúan en lo teatro Moratin, de Gracia, tenint com a dama á D.ª Adelina Sala, y además las Srtas. Galcerán, Morera, Munt, Zamora y Sanz, y 'ls Srs. Carnicero, Casals, Garcia, Guilemany, Guitart, Martí, Martínez, Masuet, Maimir, Ribas y Virgili.

Los Srs. Parreño y Miquel dirigirán la companyia que passa á Mataró, en la que hi figura la dama D.ª Concepció Llorente.

La companyia de D. Francisco Tressols funcionarà dintre de algunas setmanas en lo teatro d'Olot.

Per' actuar primerament en lo teatro de Euterpe, en Sabadell, y mes tart en lo de Palamós, s'ha format la següent companyia:

D.ª Carlota de Mena, D.ª Concepció Pallardó, senyoreta Maria Morera, Srta. Dolores Gali, D. Teodoro Bonaplata, D. Antón Labastida, D. Agusti Morer, D. Victoriano Olivé, D. Emilio Perelló, D. Joaquim Espinosa, D. Joseph Serra y D. Miquel Tutau.

—Ab la excusa de no haverse ultimat la redacció de las Bases que vol fer discutir la Unió catalanista en la Assamblea d'aquest any, la Junta permanent ha aplasat la cerimonia de catalanisme que preparaba.

Diu que... ja avisarán.

—La societat *La Serpentina* está de beneficis. Per disapte vinent n' anuncia un altre: lo de 'ls joves Camilo Monen y Joseph Hernández, ab *Lo sublime en lo vulgar* lo monolech, recitat pe 'l Sr. Balmanya, titulat *Una tragedia al vapor* y la pessa *Los asistentes*. ¡Ah! y ball.

¡Ah! y bandeja.

—Nou Centre Catalanista. Reunits en Junta general los socis fundadors de 'l «Centre Catalanista» de Vilafranca, 's procedí á la elecció de la definitiva Junta directiva, quedant aquesta constituída de 'l modo següent: president, D. Joseph Soler; vis-president, D. Marian C. Roig; secretari, D. Claudi Mas Jornet; tesorero, D. Antón Insenser; bibliotecari D. Antón Martorell.

L'entusiasme y 'ls desitjs de lluyta que regna entre 'ls reunits, lo probat catalanisme de 'ls individuos que componen la nova associació y l'escarment rebut en la marxa de 'l mal encaminat «Centre Catalá Vilafrancu», fan créuer que 'l Centre viurá una vida robusta y de gran profit per' la santa causa de la reivindicació de 'ls drets de nostra estimada Catalunya.

—Los premis repartits en lo saló de sessions de la casa de la Vila de Gracia, á 'l tancar-se la Exposició de 'l Ateneo Obrero, van sèr otorgats en la forma següent:

Premi 1.er, de 'l Ateneo Obrero: objecte d'art, á don Joseph Ribas Corbella; 2.^{on}, de 'l Ajuntament: objecte d'art, á D. Pere Brunat y Mas; 3.er, de 'l Excelentísima Diputación rovincial: colecció de poesias *Lo gayter del Llobregat* de Joaquin Rubio Ors, á D. Francisco Ventura; 4.^{rt}, de D. Emili Artrús, objecte d'art, á D. José Ribas Corbella; 5.^{nt}, de D. Francisco M.ª de Borbon y Castellvi: objecte d'art, á D. Agustin Batlle; 6.e, de la Societat Catalana de Horticultura, consistent en Medalla y Diploma de primera classe, á D. Agusti Batlle; 7.e de 'l Ilustre Sr. D. Antón Torrents y Monner, un exemplar de *Teneduria de libros* y altre de *Economía Política*, á D. Pere Brunat Mas; 8.ª, de D. Anton Sagrera, dos jerros artístichs, á D. Baudilio Dot; 9.ª, de 'l Ateneo Obrero, objecte d'art, á D. Francisco Ventura.

—La concurrència á la funció donada dimecres passat en lo teatro Romea per varios aficionats, á benefici d'un empleat malalt de 'l Matndero, va sèr molt distingida y numerosa. En la representació de *La banda de bastardia* va lluhirse la aplaudida primera dama D.ª Mercé Abella, no menos que 'ls Srs. Teodoro Estevé y Rafel Mestres y la Srta. Roig, encarregats de 'ls papers principals. La Sra. Abella va demostrar novament la justícia ab que dorant llargas temporadas ha ocupat lo primer lloch entre las damas d'aquell teatro y dona molt relleu á son paper.

Los demès aficionats estigueren regulars y contribuïren á 'l bon éxit de 'l drama. Just és que mencionen á 'ls Srs. Olivé, Solanas y Esteve.

No vam esperar que 's representes *Lo cantador*.

Imp. Pujol y C.^a—Tallers, 45.—Barcelona

SANTASUSANA

Santasusana • Santasusana

MAQUINAS PER' CUSIR Y PER' FER MITJA

Aparatos de péndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Carrer de 'l Carme, 34. — BARCELONA

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

• JUAN AYNE •

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

Especialidad en pianos de alquiler.

Guitarras desde 5 pesetas.

À CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La Gran liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona

CASAS RECOMENADAS

Magatzem de pells de **Joseph M.ª Pous**, Frexuras, 6. **Sastreria de teatros**, de E. Vassallo Malatesta, Asalto 14

Fotografia de **A. S. (Xatart)**; Carme, 3, tercer. Taller de atrás de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48

Inmilleorables **anissats** de A. Bestard y fils. (Santa María (Mallorca), se venen en las principales botillerias y colmados.

Arxiu Central Líric-dramátich de **J. Gelabert**, Unió, 5, 3.º, 1.º.